

habere, interposita ab ordinario instituente alterum presentatum, quem minorem partem vocum habere contendit appellans, an ut legitima suspendat, p. 403. n. 139

Appellationem interpositam per presentatum (ut asserit) à majori parte ad Parochialem regulariter non suspendere executionem institutionis, ut verius defendit author, ib. n. 143

Si ex sententia facta patronorum & vocum computatione clarè patet, mandari; instituendum presentatum à minori patet; Appellatio erit licita quoad utrumque, etiam in Parochialibus, p. 404. n. 154.

Appellationi interjectæ per superstitem colligantem à provisione, seu concursu facto per ordinarium cedente vel decedente colligante in possessione vel absque ea, si non deferatur, an vis fiat, p. 405. n. 159.

Appellari non potest nominatus seu presentatus ad beneficium simplex, quo minus examen subire teneatur, p. 406. n. 185

Appellationis dies à principio sunt utiles, quoad progressum continui, p. 408. n. 220

Appellationi minus solemniter, aut aliàs nulliter propositæ etiam ab actu & sententia, aliàs sui natura appellabili, deferendum non est, nec impedit executionem illius, ib. n. 216

Appellatio ex quibus causis nulliter proposita dicitur, ut ejus delationi locus non sit, seriatim, obiter tamen recensetur, ib. n. 217

Appellationi propositæ aut proponendæ renuntiatur per partem tacitè vel expressè non est deferendum, ib. n. 218. & quæ tacita sit renuntiatio, ib.

Appellari an & quando possit post decem dies, & de aliis substantialibus appellationis, remissivè, p. 409. n. 228.

Appellatio à sententia & actu nullo admittitur, & suos operatur effectus, ib. n. 232

Appellandi necessitatem à sententia nulla tollit jus, non facultatem, ib. n. 232

Appellationi à sententia notoriè nulla ex aliquo defectu lata etiam aliàs privilegiata & inappellabili nisi deferat iudex vim faciat, ib. n. 234

Appellationi informiter aut nulliter propositæ à sententia sui natura appellabili deferendum non est, ib. n. 235

Appellationi à collatione beneficii spreto jure regio patronatus à presentato per Catholicam Majestatem emissæ si non deferatur, an vis fiat, p. 417. n. 1

Appellationi emissæ à processu gesto contra clausulam (sublatam) est deferendum, etiam super iis, quæ aliàs inappellabilia sunt, p. 421. n. 80

Appellationi à provisione beneficii simplicis facta in contradictorio judicio deferatur, p. 428. n. 186

Secus quando extrajudicialiter, ib.

Appellari non licet ab ordinario, recusante instituere presentatum, justa tamen de causâ moto, pag. 430. n. 214

Presentata à Catholica Majestate appellationis vi quare inutilis & improbabilis videatur, ibidem numero 218

Defenditur tamen & probabilis monstratur, p. 431. numero 219

Appellationi emissæ à provisione Parochialis vacantis sive judicialiter, sive extrajudicialiter, à quovis fiat, deferendum non est, p. 438. n. 2

Appellari si non poterat à jurisdictione ordinaria, pariter nec poterit appellare ab eadem prorogata, p. 439. n. 17.

Appellationis sublata privilegium si conceditur causæ, est reale, & totum universaliter comprehenditur, ib. n. 22

Appellationi à provisione Parochialis jure devoluto sive judicialiter, sive extrajudicialiter non defer-

rens superior, vim nullam facere, decernitur, p. 440. n. 30

Appellationi à provisione beneficii simplicis facta jure devoluto non deferens an vim faciat, ibidem numero 31

Appellationi à provisione beneficii simplicis facta per ordinarium extrajudicialiter non deferatur, secus si judicialiter, quia tunc utrumque habet effectum, ib. n. 32

Et secundum hanc distinctionem pluries determinavit Rota Romana, prout refertur, ib.

Appellari licet non possit à provisione beneficii simplicis facta judicialiter, tamen fallit quando provisio sit jure devoluto, & de ratione, p. 441. n. 47

Appellationi deferatur à sententia nulla, etiam aliàs privilegiata, ib. n. 54

Attentata an sit provisio jure devoluto facta appellatione pendente, ib. n. 55

Appellatio ab una causa non suspendit aliam diversam, ib. n. 56

Appellatio ab uno articulo non suspendit jurisdictionem in tota causa, nec afficit tertium, p. 443. n. 57

Provisio facta jure devoluto, eo quod presentatus sit indignus, si non appareat de indignitate, erunt tentata gesta appellatione pendente, ib. n. 58

Appellatio non admittitur à sententia lata super iudicio merè possessorio adipiscendæ, retinendæ, aut recuperandæ jure civili, p. 447. n. 37

Appellatio non admittitur à possessorio summano, p. 448. n. 29

Appellari non potest ab omni iudicio possessorio tam adipiscendæ, & retinendæ, quam recuperandæ possessionis, ib. n. 30

A sententia in interdico quorum bonorum appellatio non admittitur, ib. n. 36. & n. 38

Appellatio non datur remedio l. 3. C. de pignoribus, ib. num. 40

Appellatio est prohibita in singulis speciebus adipiscendæ possessionis, p. 449. n. 42

Uti possidetis remedium retinendæ non recipit appellationem, ib. n. 54

Appellatio à possessio mero licet non admittatur, intelligitur quoad suspensivum dumtaxat, non verò quoad devolutivum, p. 450. n. 62

Appellatio si foret prohibita in possessorio quoad utrumque effectum, vera foret opinio, dicentium, à qualibet ejus interlocutoria esse permissam quoad utrumque, ib. p. 65

Appellatio quando est prohibita à diffinitiva quoad suspensivum dumtaxat, prohibita intelligitur etiam à qualibet interlocutoria incidenti, ibidem numero 66

Appellatio admittitur jure Canonico à sententia lata super mero possessorio, p. 451. n. 67

Appellatio non admittitur suspensiva etiam de jure canonico in possessoriis summarissimis, prout in l. fin. C. de edicto D. ADR. ib. n. 77

Probabilis quando fuisse dubitatio, quis duorum sit haeres, necesse est, ingredi iudicium petitorium & appellatio admittitur, p. 452. n. 92

Appellatio an admittatur in jurisdictionibus, & aliis quibus possessio justificatur cum titulo, ib. num. 88. remissivè.

Appellatio quando admittitur in possessoriis, vide remissivè, p. 453. ib.

A mandato de evacuando damnum, seu ut dicunt tractando, an liceat appellari, p. 454. n. 121.

Appellationem esse licitam à iudice adito per viam reductionis, ut bono viro, ut magis communis & æquior opinio resolvitur, p. 456. n. 7

Quæ procedit sive ipse iudex moderetur, sive confirmet, vel infirmet arbitramentum, ib.

Et hæc opinio maximè procedit si sententia feratur ad favorem ejus, qui petit reductionem, pagina 456. num. 8

Ab actu quem quis approbavit, non potest appellari, p. 457. n. 12

Appellari quando possit ab Arbitri sententia, qui pro materia videndi, p. 457. n. 23.

Arbitri sententia etiam pacto nudo facto compromisso jure canonico recipit appellationem, & de ratione, p. 457. & n. 24

Appellatio non admittitur ab avocatione jurisdictionis facta per delegantem superiorem, p. 460. n. 53

Quod procedit sive avocatio sit sine causa, aut cum ea, aut cum levi, quia non licet appellare, pag. 460. n. 54

Appellari non potest à iudice suum officium non interponente, quando pars interponendum non petit, ib. n. 59

Appellationi ab actu negativo si iudex deferre non teneretur, licet possit ad ulteriora procedere, cum teneat jurisdictionem, p. 462. n. 78

Appellari ubi non licet, iudex potest ad ulteriora procedere appellatione non obstante, ibidem n. 79

Appellationi emissæ in criminalibus, sicut & in civilibus regulariter ut licitæ deferendum esse, quotidie decernunt Senatus Regii, p. 464. n. 1

Nec interim exequenda est sententia, ib. n. 2

Appellationi in criminalibus nec tacitè, nec expressè renunciari potest, ib. n. 8

Appellatio de jure civili & canonico ut sit prohibita, confessum & convictum simul adesse, qui teneant, p. 465. n. 18. ubi de communi.

Appellatio ut denegetur reo tam de jure canonico, quam civili, ut sufficiat spontanea confessio qui teneant, & magis communem dicant, ibid. numero 19

Appellationi emissæ per condemnatum de crimine simoniae deferendum non est, ib. n. 24

Appellatio non denegatur à sententia collationis beneficii, vacantis propter simoniam lata à mixto executori, ib. n. 25

Appellationi à carceratione vel ejus relatione, & de ejus effectu, p. 466. n. 42. remissivè.

A suspensione vel privatione officii & lata in syndicato an sit licita Appellatio, ib. n. 43. remissivè.

A tortura vel torturæ comminatione Appellare quando liceat, ib. n. 44. remissivè.

A iudice denegante defensionem reo, prout aliis, Appellatio licita est, ib. n. 45

Appellationi à sententia lata super causa notoria regulariter non est deferendum, p. 467. n. 54

Appellatio ubi regulariter sit prohibita, tamen ex aliqua ratione speciali in eodem casu sit permissa, debet specialiter exprimi in appellatione, ut ipsa admitti queat, ib. & n. 468. n. 61

In notoriis quando sit licita appellatio, remissivè, ib. n. 62. & seqq.

Ab excessu pœnæ in notoriis datur Appellatio, ibid.

In omnibus criminalibus & notoriis, quibus non est licita appellatio, tamen superferatur in sententiæ executione, quando iudex superior dubius cognoscens per inspectionem actorum inhibuisset inferiori, ib. n. 68

In criminalibus regulariter ubi est prohibita appellatio, intelligitur quoad utrumque, quia in eis executio est irrefractabilis, ib. n. 70

Appellatio quoties est prohibita à diffinitiva quoad utrumque effectum, permittitur à quolibet ejus interlocutoria, etiam aliàs non qualificata, ibidem n. 71

Appellationi emissæ per clericum traditum curiæ, seculari quando sit vel non deferendum, remissivè, ib. n. 72

Appellans à sententia quatenus contra se facit in cæteris articulis separatim, à quibus altera pars non appellavit, sententiæ transit in rem judicatam, p. 469. n. 1

A sententia continente diversa capitula separata una pars potest appellare limitatè, quatenus contra, & quoad cætera transit in rem judicatam; ibidem num. 2

Alias contra partem non Appellantem sententia transit in rem judicatam, ib. & n. 470. n. 3. & 4

A sententia utramque partem gravante utraque pars tenetur appellare ab eo capitulo sibi gravante, quatenus contra, & ib. n. 5

Utraque Appellatio limitata ab ea parte sententiæ, quatenus contra, & c. suos de per se operatur effectus, ib. n. 6

Appellatio emissæ ab uno capitulo, & per unam partem quatenus contra, non devolvit cætera capitula separata, sed transeunt contra non appellantem in rem judicatam, ib. n. 7. & 8

Appellatio limitata quatenus contra, non suspendit jurisdictionem in capitulis separatim à quibus neutra pars appellat, quominus executioni mittatur, ib. n. 9. & 10.

Appellatio quando deficit, senatus regius illo semper utitur decreti genere, que no viene por la orden y se le remitte, & c. ib. n. 15. & 16

Appellatio quando deficit, senatus regius non potest decernere, vim fieri, & reponi, ib. n. 17

Appellatione limitata in capitulis separatim quatenus contra, non potest altera pars se juvare, ib. n. 19

Appellatio limitata limitatum producit effectum, ib. num. 20

Appellatus non potest adhærere nec uti appellatione limitata adversarii quatenus contra, ib. n. 21.

Appellatione pendente limitata quatenus contra à capitulo separato non suspendit executionem in alio capitulo separato non appellato, quia appellatio est in una causa, executio verò in alia, ibid. & 471. n. 22.

Pars quæ omisit appellare à capitibus separatim, de quorum executione tractat iudex, non poterit post decem dies ab eorum executione appellare, ib. n. 25

Et si hæc causa ad senatum per viam violentiæ protrahat executatus, decretum vim non fieri, reportabit; ib. n. 26.

Appellatio interposita per utramque partem ab eadem sententia quatenus contra, si sumus in alimentis, & similibus privilegiatis, capitula separata pro actore mittentur executioni non obstante appellatione rei, ib. n. 29

Appellatio à causa conventionis non devolvit causam reconventionis, sed coram iudice à quo hæc erit tractanda, ib. & 472. n. 36

Appellatio interposita à sententia delegati suspendit jurisdictionem in alia causa, secus in sententia ordinarii, ib. n. 37

Appellatio quatenus contra, & limitata devolvit omnes alios articulos connexos, ib. n. 40

Appellatione limitata à quibusdam articulis quatenus contra, pendente, iudex à quo non potest alia capitula connexa tamen exequi, etiam si non appellatur ab aliis, ib. n. 41.

Appellatio quatenus contra, tunc devolvit totam causam in connexis, quando sententia in uno capitulo parit exceptionem rei judicatam in alio, ibidem num. 43

Appellationi limitata quatenus contra, erit omnino deferendum

Index Rerum,

deferendum in ceteris capitulis connexis, licet non appellatis, aliàs vim fieri declarabitur, p. 472. n. 44.
 Quæ doctrina procedit etiam in via executiva, ib.
 Appellatione limitata quatenus contra, in articulis connexis potest adversarius se juvare, & ejus virtute Regem adire, ne in connexis non appellatis iudex exequatur, ib. n. 45
 Appellationis, si & quatenus contra, effectus, remissivè, ib. & 473. n. 48
 Appellare utraque parte ab eadem sententia quatenus contra quis iudex de causa possit cognoscere, & an pro singulis Appellationibus queant impetrari, remissivè, ib. n. 49
 Appellans quatenus contra altera parte, non appellante, an & quando possit suæ Appellationi renuntiare, sive in articulis connexis; sive separatis, sive intra terminum, sive extra illum, remissivè, ib. n. 50
 Appellatio ab interlocutoria an & quando devolvat totam causam tam in articulis connexis, quam separatis, remissivè, ib. n. 51.
 Appellari tertio non potest in quacumque causa, p. 474. n. 1.
 Appellatio si aliquo casu sit permissa ubi tertio provocare non potest, non impedit trium conformium executionem, nec causat attentatum, p. 476. n. 32
 Appellationis prohibitio & permissio concurrunt circa ejusdem sententia diversa & separata, unaquæque qualitas operatur in suo subiecto, ib. n. 34
 Unaquæque pars licet tertio Appellare non possit ab eodem articulo, tamen adversarii appellationi recte potest adherere, p. 476. n. 65
 Quilibet Appellatio est communis utrique parti, etiam non appellanti, ib. & 479. n. 66
 Nisi Appellatio fuerit limitata quatenus contra, &c. ib. n. 67
 De jure regio vix possunt dari quatuor Appellationes à quolibet articulo & quare, n. 68. & quid in foro Ecclesiastico, ib.
 Appellatio non est licita ab interlocutoria merè, p. 480. n. 4
 Appellatio licita est ab interlocutoria habente vim diffinitivæ, ib. n. 5
 Appellans, cujus appellatio à iudice rejicitur, an teneatur iterum appellare, ib. n. 7
 Interlocutoria super non admissione Appellationis præjudicat appellationi, & ideo appellare debet, ib. n. 8
 Appellationem ab interlocutoria si iudex rejiciat, si iterum à refectione non appelletur, an maneat deserta appellatio, ib. n. 9
 A iudice rejiciente Appellationem tanquam frivolam si pars non appellet, videtur refectioni consentire, ib. n. 10.
 A refectione Appellationis appellatio non est licita in iis casibus quibus jus appellare prohibet, ib. & 481. n. 11
 Appellationi à refectione appellationis an sit deferendum, pendet à natura causæ principalis, à qua interponitur an illam admittat, vel non, ib. n. 12
 Appellatio ubi à jure est prohibita, si admittetur à iudice illam rejiciente, de nihilo serviet prohibitio, ib. p. 18. & 21
 Quod una via prohibetur alicui, ad id alia non debet admitti, ib. n. 19
 Appellatio cum prohibetur, censetur prohibitum omne per quod pervenitur ad illam, ib. n. 20. & 21
 Appellatio emissa à refectione appellationis ubi de jure non admittitur, contraria dicitur juri, & ei resistit, ib. n. 22
 Appellatio à refectione appellationis, ubi de jure est prohibita, dicitur frivola, quia nullum potest juris effectum sortiri, nec unquam prodesset, ib. n. 24

A iudice ut juris executore procedente non licet appellare, ib. n. 25
 Appellatio tertia in eodem articulo cum non valeat, non devolvit causam, ib. n. 30
 Text. in c. sua nobis, de appellat. interpretatur, ut appellatio non sit admittenda à refectione tertiæ appellationis in aliquo articulo, ib. n. 32
 Appellatio admittitur à refectione appellationis emissæ in casu, quo iudex illam admittit, ib. & 472. n. 33
 Appellatio non admittitur à refectione appellationis emissæ, ubi aliàs jure est prohibita, ib. n. 35
 Appellationi à refectione appellationis emissæ ab interlocutoria ubi jure est prohibita, non deferatur, ib. n. 36
 Appellationem, ut justè iudex rejiciat, causa debet esse aperta, ib. n. 37. & 39
 A refectione Appellationis per superiorem facta cum causæ cognitione aut sine illa, an & quando sit appellationi deferendum, ib. n. 38
 Appellationi à refectione appellationis cujus prohibitionis causa est aperta, deferendum non est, ibid. n. 39
 Capicium & alii asserentes indistinctè Appellationem esse licitam à refectione appellationis, declarantur juxta nostram distinctionem, ib. n. 40
 Appellatio à refectione appellationis legitimæ admittendæ à diffinitiva eo ipso censetur justificata, ib. n. 43
 Secus in casibus à jure prohibitis, ib. n. 24
 Vim non fieri, declarabit senatus Appellationi non deferentem à refectione appellationis non legitimæ sed jure prohibita, ib. n. 45
 Appellatio si rejiciatur per iudicium dicentem, eo quod causa sit inappellabilis, cum revera appellabilis sit, iudex nihil debet innovare, ib. & 483. n. 47
 Appellatio si jure teneat, licet non deferatur, ejus vigore iudex inhibetur juris potentia, & ministerio, ib. n. 48
 Appellatio à refectione appellationis quandiu sit necessaria, ib. n. 51
 Intimari debet Appellanti, an iudex deferat appellationi, ib. n. 56
 Declaratio iudicis à quo an sit deferendum necne, nihil detrahit virtuti Appellationis, nec potentia superioris, quominus iterum illam queat revocare, ib. n. 57
 Appellatio quando rejicitur causæ cognitione & parte opponente, requiritur appellatio alia, ib. n. 58. vel repositæ adhesio, ib.
 Secus quando sine illa refectione sit, ib. n. 59
 Rejectione Appellationis eo quod sit frivola, vel alia causa expressa, requiritur novam appellationem, ib. n. 60
 Appellationi ac delatione appellationis interposita à sententia & iudicio privilegiato, an sit deferendum, p. 486. n. 9
 Deferre Appellationi & terminum præfigere ad prosequendam non est idem, p. 487. n. 20
 Causa mercedis non recipit Appellationem suspensivam, ib. n. 25
 Pars cujus interest Appellationi non deferendæ ne deferatur, si non contradicat, aut appellet à delatione, ipsam iudex proprio motu non potest revocare, ib. 488. n. 26
 Non contradicente Appellato cui delatio officit appellationis frivola, potest iudex à quo super justitia causæ validè procedere, ib. n. 27
 Delatio Appellationis non deferendo operatur suos effectus non contradicente appellato, cui delatio nocet, ib. n. 28
 Delationem injustam potest iudex revocare, & sententiam privilegiatam exequi, secuta contradictione partis

& Verborum.

partis appellatæ, cui delatio officiebat, p. 488. n. 30
 Delatio appellationis deferendæ nullum causat gravamen, p. 488. n. 31
 A delatione appellationis minimè deferendæ appellatio licita est, p. 488. n. 42
 Contradictio nulla major Appellatione, quia actui opponitur, p. 488. n. 33
 In Appellatione ab injusta delatione appellationis debet inferi causa gravaminis, scilicet appellationem esse illo casu prohibitam, ib. n. 34
 Appellationis denegatio in causa est magnum privilegium, utilitas, & favor, & iudicium executionem merens longè uberius est aliis, ib. n. 35
 A iudice privante beneficio juris communis Appellatio legitima iudicatur, ib. n. 36
 Appellatio eo ipso censetur justificata, cujus gravamen apparet per solas allegationes juris, ut à sequestro, quod à jure regulariter est prohibitum, ib. n. 37
 A refectione Appellationis à jure prohibita interposita Appellatio non admittitur, p. 488. n. 38
 Secus si sit in casu permissio interposita, quia tunc à delatione non admittitur Appellatio, p. 448. ib.
 Appellatione mediante ab interlocutoria quia iurisdictio est finita, potest illam delegatus revocare, & reassumere, p. 489. n. 49
 Cognitio an sit Appellationi deferendum necne, vel appellatio sit nulla, vel an sit interposita, intra terminum, vel an sit deserta, ad quem iudicem spectet, remissivè, p. 490. n. 67
 A sententia super desertione Appellationis interjectæ appellationi an sit deferendum, ib. n. 68
 Appellans si nunquam iudicem ad quem adivit, iudex à quo potest de desertione cognoscere, p. 490. num. 491. num. 69
 Appellatione introducta coram iudice ad quem, de quo per appellantem docetur, non iudex à quo, sed ad quem de desertione pronuntiabit, p. 491. n. 70
 Appellans debet citari super articulo desertionis, cum possit de legitimo impedimento docere, atque executio impediatur, ib. n. 75
 Terminis transactis, appellanti assignatis ad docendum de diligentia circa Appellationem factis (& quæ sint remissivè) expediuntur executoriales, ibidem numero 78
 Appellationi ab expeditione executorialium virtute rei iudicatæ an sit deferendum, p. 495. n. 9
 A præcepto de exequendo tam sententiam quam instrumenta gaurentiata, esse licitam appellationem, qui affirmant, p. 495. n. 10
 Ab expeditione executorialium & præcepto de exequendo tam rem iudicatam, quam instrumenta, &c. non esse licitam Appellationem, ut verior opinio resolvitur, p. 495. 496. n. 11
 Ab executorialium expeditione, & præcepto de exequendo vigore rei iudicatæ Appellationi non esse deferendum, omnium ferè concors est sententia, p. 596. num. 14
 Ab expeditione executorialium vigore trium conformium non esse licitam Appellationem, citra dubium est, p. 496. n. 15
 Ab executione Appellationi emissæ iudex non deferens, vim non faciet, ib. n. 16
 Appellans ab executione rei iudicatæ præsupponit antecedens validum, & negat consequens, scilicet, executionem, & ideo nihil agit, p. 497. n. 27
 Appellationi emissæ ab executione executorialium præscriptarum, nisi deferat executor vim faciet, p. 404. num. 5
 A qualibet causa mundi licet aliàs negetur Appellatio, tamen admittitur ab excessu, p. 513. n. 16
 A visitatione licet non appelletur, tamen à visitatione excedente admittenda est, p. 313. n. 17
 Salgado de Proceſſ. Reg.

A correctione fraterna licet negetur Appellatio, tamen admittitur corrigente modum excedentis, ib. n. 18
 Ab executore neutro Appellatur, nisi modum excedat, ib. n. 19. & 20
 Appellatio cum est denegata à re iudicata & iudice, debet denegari ab ejus executore, p. 514. n. 25
 Idem est appellare ab aliquo facto iudicis, quod à iudice aliquid faciente, ib. n. 32
 Appellatio scilicet, querela, & nullitas, p. 517. n. 84.
 Appellationis & querelæ remedio ab excessu executoris uti simul non potest, ad effectum recurrendi ad regem per viam violentiæ, & quare, p. 518. n. 96
 Deficiente Appellatione (quæ coram ipso executore necessariò est proponenda) non potest haberi recursus per viam violentiæ, ib. n. 97
 Appellatio & querela ubi simul competunt, qui appellationis via utitur, debet intra decem dies interponere, secus in querela, quia & post illos potest proponi, ib. n. 99
 Appellatio ubi regulariter est prohibita, permissa tamen ex speciali ratione in aliquo casu, ratio debet exprimi, ut illi deferatur, & quare, pag. 521. n. 145. & 156
 Appellatio non cadit super excessu non expresso, ibid. num. 157
 Appellatio ab uno articulo non suspendit totam causam non connexam, p. 522. n. 158
 Ab excessiva expensarum & fructuum taxatione Appellatio an totam causam suspendat, ib. n. 162
 Appellatio ab executore Apostolico excedente an legitima sit, detegit Senatus Regius ad quem recurritur per viam violentiæ per inspectionem processus originalis, p. 523. n. 187
 A simplici executoris gravamine pendente executione appellans non auditur, sed in finem peractæ executionis reservatur gravaminis cognitio, p. 524. n. 195
 Appellatio prima ab excessu executoris suspendit secum, appellatio autem ab ejus revocatione suspensivo effectu caret, & de ratione differentiæ, p. 525. numero 218
 Appellationis privilegiatæ ratio quancumque claudicat, ut à prima sententia non suspendat, à revocatoria autem sic, & è converso, ib. n. 121
 De essentia Appellationis est, illam proponere de minori ad majorem, p. 529. n. 224
 Appellationi à superiore mandante cognoscente de excessu executoris sui non esse deferendum, p. 228. num. 8
 Appellationi emissa à citato per merum executorem executorialium quem non tenetur expectare, non erit deferendum, p. 535. n. 20
 Appellationi à declaratoria sententia pro rei iudicatæ executione, executor non deferens an vim faciat, p. 538. n. 57
 Appellare omittens ab appellabili, non poterit postea appellare à citatione ad videndum se declarari, ibid. num. 69
 Appellatio suspendit à declaratoria super executione iudicatæ si executor modum in ea ferenda excedat, ib. n. 76
 Appellationi ab executore mixto aut mero rejiciente legitimam exceptionem defectu suæ potestatis aut mandantis, non deferente, vim fieri declaravit Senatus, p. 544. n. 40
 Ab executione Appellatio ut operetur effectum suspensivum exceptionis, probatio debet in continenti conferri, p. 554. n. 54
 Appellatio à refectione exceptionis ante ejus justificationem non devolvit, nec ex sola refectione justificatur in quibuslibet iudiciis, & de ratione, ib. n. 55
 Appellatio à refectione exceptionis simul oblata probatione in continenti statim dicitur justificata, ib. n. 56
 M M m Appell.